

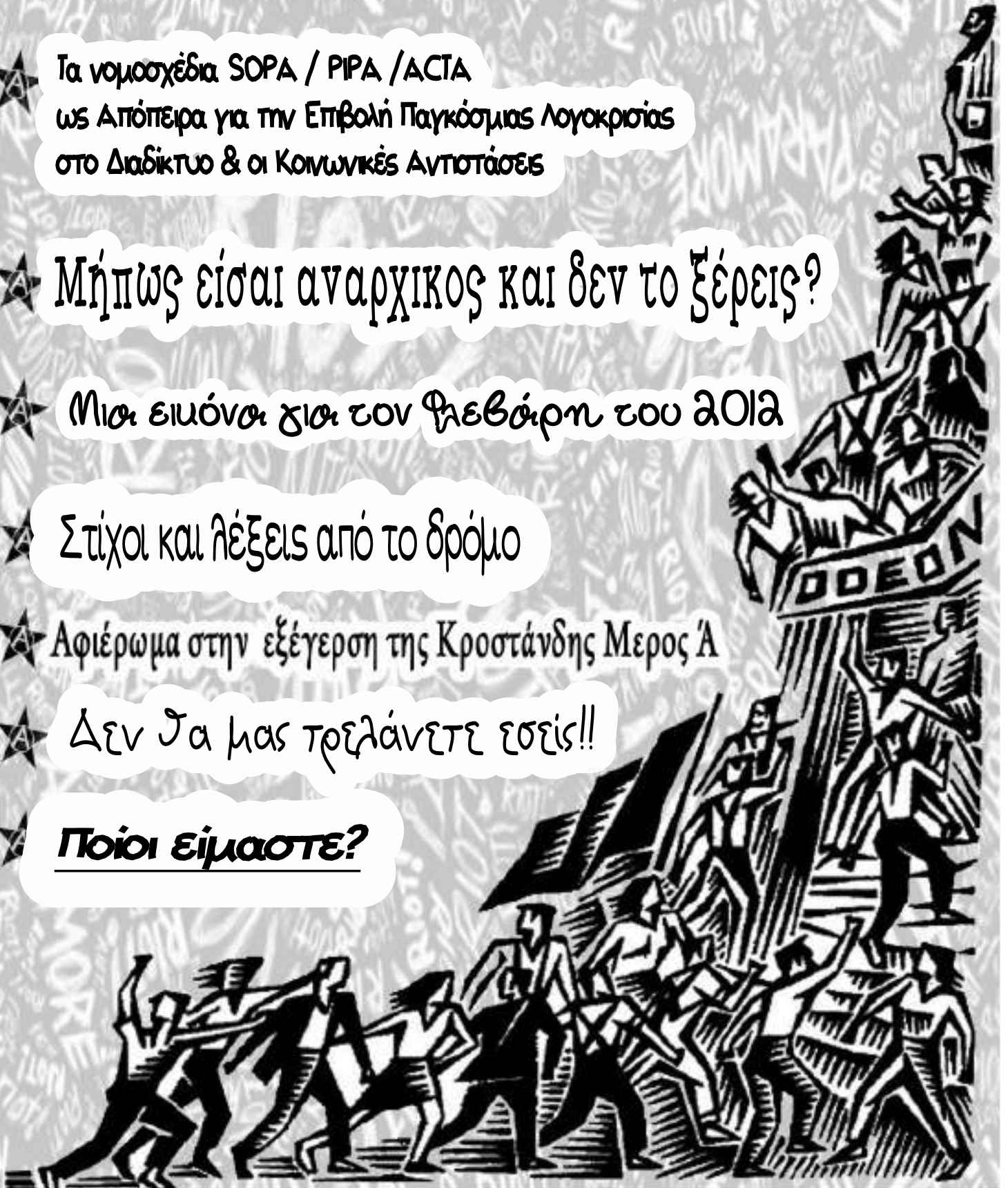
Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΑΡΧΙΖΕΙ ΑΠΟ...

Τεύχος 0001 Απρίλιος 2012

έντυπο δρόμου διαδίδεται δωρεάν

- ★ Τα νομοσχέδια SOPA / PIPA / ACTA ως Απόπειρα για την Επιβολή Παγκόσμιας Λογοκρισίας στο Διαδίκτυο & οι Κοινωνικές Αντιστάσεις
- ★ Μήπως είσαι αναρχικός και δεν το ξέρεις?
- ★ Μια ειμώνα για τον Φεβραίο του 2012
- ★ Στίχοι και λέξεις από το δρόμο
- ★ Αφιέρωμα στην εξέγερση της Κροστάνδης Μέρος Α
- ★ Δεν θα μας τρελάνετε εσείς!!
- ★ Ποιοι είμαστε?

Ποιοι είμαστε

ΟΜΑΔΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗΣ ΣΚΕΨΗΣ. Ανοιχτή ομάδα ελευθεριακής σκέψης. Για την διάδοσή των ελευθεριακών ιδεών και του αναρχισμού.

Μια ομάδα ανθρώπων από τη Νίκαια και τον Κορυδαλλό και τις γύρω περιοχές κινούμενοι από την ανάγκη της διάδοσης των ελευθεριακών/αναρχικών ιδεών αποφάσισαν να δημιουργήσουν μια ανοιχτή ελευθεριακή/αναρχική ομάδα. Να προβληματιστούν και να συζητήσουν επάνω στα ζητήματα της ελευθεριακής/αναρχικής θεώρησης και την εφαρμογή της στο σήμερα. Είναι επιτακτικό η ιδεολογική θωράκιση ,η πολιτική βάση στην σκέψη να γίνει εργαλείο για την αντίσταση.

Ο κάθε άνθρωπος αξίζει και δικαιούται την ελευθερία, την ευτυχία και την αξιοπρέπεια. Τα ελευθεριακά προτάγματα λοιπόν έρχονται να καλύψουν αυτές μας τις επιθυμίες. Να γίνουν η αρχή για την πραγματοποίηση τους. Μέσα από τη συνδιαμόρφωση, την ισότητα, χωρίς ηγέτες και αρχηγούς μακριά από φασιστικές ρατσιστικές και εξουσιαστικές πρακτικές ,προβάλουμε τα θέλω μας. Δημιουργούμε μαζί την κοινωνία που ονειρευόμαστε. Μέσα από την αυτοοργάνωση των αγώνων, μέσα από την αυτοδιαχείριση, τις ανοιχτές συζητήσεις και εκδηλώσεις, θέτουμε τα ζητήματα που μας απασχολούν και ψάχνουμε να βρούμε τις λύσεις. Σε καιρούς κρίσης, κοινωνικής απομόνωσης και ιδιοτέλειας προβάλουμε την ατομική χειραφέτηση και την συλλογική της ολοκλήρωση . Επιζητούμε τη δράση ,τη σύγκρουση με κάθε εξουσιαστή, το γκρέμισμα κάθε εμποδίου προς την ελευθερία. Μελετώντας λοιπόν, το παρελθόν και πειραματιζόμενοι στο σήμερα, προετοιμάζουμε το Αύριο. Ενα Αύριο ΕΛΕΥΘΕΡΟ!

Αναζητούμε τους δρόμους εκείνους που θα μας φέρουν πιο κοντά σε μια καθημερινή και συνεχή επανάσταση ,σε μια κοινωνία ,αλληλέγγυα, δίκαιη, χωρίς εξουσιαστές και εξουσιαζόμενους χωρίς διακρίσεις.

Μέσα από το έντυπο μας "Η ελευθερία αρχίζει από Α", πραγματώνουμε και επικοινωνούμε τις σκέψεις μας. Μοιραζόμαστε ένα κομμάτι του εαυτού μας. Βάζουμε στο άψυχο χαρτί ,λόγια ,εικόνες και γνώση. Πέρα από εμπορικούς και life-style καταναγκασμούς αγκαλιάζουμε την χαρά της δημιουργίας, χωρίς αντίτιμο και το μοιράζουμε χέρι-χέρι στους δρόμους των γειτονιών μας, βάζοντας ένα ακόμα αγκάθι αντιπληροφόρησης στο κορμί της μητρόπολης.

Η αποδόμηση του κυριάρχου λόγου των ΜΜΕ και της άρχουσας τάξης είναι ζωτικό στοιχείο της δράσης μας. Είναι το εφελτήριο για την αμφισβήτηση του παρόντος συστήματος και την οικοδόμηση ενός άλλου κόσμου. Πιστεύουμε ότι οι ακηδεμόνευτοι αγώνες μπορούν να οδηγήσουν στην αταξική κοινωνία. Απαλλαγμένοι από την υποταγή στους εργατοπατέρες ,συνδικαλιστές, καθοδηγητές στηρίζουμε κάθε λογής δράση που συμφωνούμε με το λόγο μας και την φυσική μας παρουσία.

Η ομορφιά είναι στο δρόμο...

Το εντυπάκι που κρατάς στα χέρια σου δεν είναι προϊόν.
Δεν πωλείται, δεν έχει τιμή.

Είναι αποτέλεσμα συλλογικής δουλειάς από την
ομάδα ελευθεριακής σκέψης.

Καθε χρηματική ή υλική συνεισφορά είναι καλοδεχούμενη, στα πλαίσια της
αλληλέγγυης, ώστε να είναι εφικτή η συνέχιση του ενχειρήματος.

Η ομάδας μας συναντιέται στον αυτοδιαχειριζόμενο κοινωνικό χώρο
Pasamontana

στον Κορυδαλλό Δημητρακοπούλου 23.

Όλοι μαζί συζητάμε και φτιάχνουμε τον κόσμο που ονειρευόμαστε.
Μακριά από κάθε εξουσία, εμπορικούς καταναγκασμούς,
μακριά από θεσμούς, ηγέτες και αυθεντίες.
Εναντια σε κάθε ρατσισμό και φασισμό.

Σε αυτό τον σύνδεσμο μπορείς να μας βρεις και στο διαδίκτυο

<http://eleftheriakiskepsi.blogspot.com/>

Είσαι αναρχικός-η ; Η απάντηση μπορεί να σε εκπλήξει

Του David Greaber

Πιθανώς να έχεις ήδη ακούσει ένα-δυο πράγματα για τους αναρχικούς και τι υποτίθεται ότι πιστεύουν. Το πιθανότερο είναι πως ότι έχεις ακούσει είναι ανοησίες. Πολλοί άνθρωποι πιστεύουν ότι οι αναρχικοί είναι υποστηρικτές της βίας, του χάους και της καταστροφής ή ότι είναι τρελαμένοι μηδενιστές που απλά θέλουν να τινάξουν τα πάντα στον αέρα. Στη πραγματικότητα τίποτα δεν απέχει περισσότερο από την αλήθεια. Οι αναρχικοί είναι απλά άνθρωποι που πιστεύουν ότι τα ανθρώπινα όντα είναι ικανά να συμπεριφέρονται με εύλογο τρόπο χωρίς να τους το επιβάλουν. Είναι μια πολύ απλή σκέψη. Μα είναι μια που οι πλούσιοι και δυνατοί έβρισκαν πάντοτε πολύ επικίνδυνη.

Στην πιο απλή μορφή τους τα αναρχικά πιστεύω καταλήγουν σε δύο βασικές υποθέσεις. Η πρώτη είναι ότι τα ανθρώπινα όντα είναι, υπό κανονικές συνθήκες, όσο λογικά και αξιοπρεπή τους επιτρέπεται να είναι και μπορούν να οργανώνουν τον εαυτό τους αλλά και τις κοινότητες τους, χωρίς να χρειάζεται να τους πουν το πως. Η δεύτερη είναι ότι η εξουσία διαφθείρει. Περισσότερο απ' όλα, ο αναρχισμός σημαίνει απλά να έχεις το κουράγιο να παίρνεις τις αρχές της κοινής ευπρέπειας, με τις οποίες όλοι ζούμε, και να τις ακολουθείς μέσα από τα λογικά συμπεράσματα τους. Όσο παράξενο και αν φαίνεται, στα πιο σημαντικά πράγματα είσαι ήδη αναρχικός-ή, απλά δεν το συνειδητοποιείς.

Ας αρχίσουμε παίρνοντας μερικά παραδείγματα από την καθημερινή ζωή.

• Αν υπάρχει μια γραμμή για να ανέβεις σε ένα λεωφορείο με πολύ κόσμο, περιμένεις τη σειρά σου και αποφεύγεις να ανοίξεις δρόμο με τον αγκώνα σου, ακόμα και όταν δεν υπάρχει τριγύρω αστυνομία;

Αν απάντησες "ναι", τότε είσαι συνηθισμένος να συμπεριφέρεσαι σαν αναρχικός-η!

Η πιο βασική αναρχική ιδέα είναι η αυτο-οργάνωση: η υπόθεση ότι τα ανθρώπινα όντα δεν χρειάζονται να απειλούνται με διώξεις για να είναι ικανά να φτάσουν σε λογική κατανόηση το ένα με το άλλο ή να συμπεριφερθούν μεταξύ τους με αξιοπρέπεια και σεβασμό.

Όλοι πιστεύουν ότι είναι ικανοί να συμπεριφέρονται εύλογα από μόνοι τους. Αν σκέφτονται ότι οι νόμοι και η αστυνομία είναι απαραίτητα, είναι γιατί νομίζουν ότι όλοι οι υπόλοιποι άνθρωποι δεν είναι ικανοί να συμπεριφέρονται με τον ίδιο τρόπο.

Αλλά αν το καλοσκεφτείς, ακριβώς έτσι δεν σκέφτονται και όλοι αυτοί οι άνθρωποι για εσένα; Οι αναρχικοί υποστηρίζουν πως όλη η αντικοινωνική συμπεριφορά- που μας κάνει να νομίζουμε ότι είναι απαραίτητο να έχουμε στρατούς, αστυνομία, φυλακές και κυβερνήσεις να ελέγχουν τη ζωή μας- στη πραγματικότητα βασίζεται στις συστημικές ανισότητες και την αδικία που οι στρατοί, η αστυνομία, οι φυλακές και οι κυβερνήσεις κάνουν δυνατές. Όλα είναι ένας φαύλος κύκλος. Αν οι άνθρωποι συνηθίζουν στο να τους συμπεριφέρονται σαν η γνώμη τους να μην έχει σημασία, πολύ πιθανώς να θυμώσουν, να γίνουν κυνικοί, ακόμα και βίαιοι – που φυσικά κάνει ευκολότερο για αυτούς που βρίσκονται στην εξουσία να λένε πως η γνώμη τους δεν μετράει. Μόλις καταλάβουν ότι οι γνώμες τους πραγματικά έχουν την ίδια σημασία σαν και όλων των υπολοίπων, έχουν την τάση να γίνονται αξιοθαύμαστα κατανοητικοί. Εν συντομία: Οι αναρχικοί πιστεύουν ότι είναι η ίδια η εξουσία και τα αποτελέσματά της, που κάνουν τους ανθρώπους ανόητους και ανεύθυνους.

• Είσαι μέλος μιας λέσχης ή αθλητικής ομάδας, μιας οποιασδήποτε συλλογικότητας όπου οι αποφάσεις δεν επιβάλλονται από έναν αρχηγό αλλά παίρνονται στη βάση της γενικής συναίνεσης;

Αν η απάντησή σου είναι "ναι", τότε ανήκεις σε έναν οργανισμό που λειτουργεί με αναρχικές αρχές! Μια άλλη αναρχική αρχή είναι η εθελοντική ένωση. Πρόκειται απλά για την εφαρμογή δημοκρατικών αρχών στη καθημερινή ζωή. Η μόνη διαφορά είναι ότι οι αναρχικοί πιστεύουν πως θα πρέπει να είναι δυνατό να υπάρξει μια κοινωνία, στην οποία τα πάντα θα οργανώνονται σύμφωνα με αυτό το πλαίσιο -όλες οι ομάδες βασισμένες στην ελεύθερη συναίνεση των μελών τους- και για αυτό, όλες οι "από τα πάνω προς τα κάτω" δομές στρατιωτικού τύπου όπως οι στρατοί, οι γραφειοκρατίες ή οι μεγάλες εταιρίες, που βασίζονται σε ιεραρχίες, δεν θα είναι πλέον απαραίτητες. Ίσως δεν πιστεύεις ότι αυτό θα είναι δυνατό. Ίσως και να το πιστεύεις. Όμως, κάθε φορά που φτάνεις σε συμφωνία μέσω της συναίνεσης, παρά μέσω των απειλών, κάθε φορά που έρχεσαι σε μια εθελοντική ρύθμιση με ένα άλλο πρόσωπο, φτάνεις στην κατανόηση ή φτάνεις σε συμβιβασμό παίρνοντας υπόψιν την κατάσταση του άλλου προσώπου εν προκειμένω ή τις ανάγκες του, είσαι αναρχικός -ακόμα και αν δεν το καταλαβαίνεις.

Ο αναρχισμός είναι απλά ο τρόπος που οι άνθρωποι δρουν όταν είναι ελεύθεροι να πράξουν όπως επιλέξουν, και όταν έχουν να κάνουν με άλλους που είναι εξίσου ελεύθεροι -και για αυτό έχουν συνείδηση της ευθύνης που αυτό συνεπάγεται, απέναντι στους άλλους. Αυτό οδηγεί σε ένα άλλο κρίσιμο σημείο: Ενώ οι άνθρωποι μπορούν να είναι λογικοί και διακριτικοί όταν έχουν να κάνουν με ίσους, η ανθρώπινη φύση είναι τέτοια που δεν γίνεται να τους εμπιστευτούμε όταν τους δίνεται η εξουσία πάνω σε άλλους. Δώσε σε κάποιον τέτοια εξουσία. Αναπόφευκτα σχεδόν, θα τη καταχραστεί με τον ένα ή τον άλλο τρόπο.

• Πιστεύεις ότι οι περισσότεροι πολιτικοί είναι εγωιστές, επηρμένα γουρούνια που δεν τους νοιάζει πραγματικά για το δημόσιο συμφέρον; Πιστεύεις ότι ζούμε σε ένα οικονομικό σύστημα που είναι ηλίθιο και άδικο;

Αν απαντήσεις "ναι", τότε προσηγορεύεις την αναρχική κριτική στη κοινωνία του σήμερα -τουλάχιστον στο ευρύτερο πλαίσιο της. Οι αναρχικοί πιστεύουν ότι η εξουσία διαφθείρει, και ότι αυτοί που περνούν όλη τους τη ζωή αναζητώντας την εξουσία είναι οι τελευταίοι που θα πρέπει να την έχουν. Οι αναρχικοί πιστεύουν ότι το παρόν οικονομικό σύστημα, είναι πιο πιθανό να ανταμείψει τους ανθρώπους για την εγωιστική και αιδίστακτη συμπεριφορά τους, παρά για την αξιοπρέπεια και την τρυφερότητα τους ως ανθρώπινα όντα. Οι περισσότεροι άνθρωποι σποβάνονται έτσι. Η μόνη διαφορά είναι ότι οι περισσότεροι άνθρωποι δεν σκέφτονται πως μπορεί να γίνει κάτι για αυτό, ή τέλος πάντων -και αυτό είναι κάτι στο οποίο οι πιστοί υπηρέτες των δυνατών είναι σχεδόν σίγουρο ότι επιμένουν- οτιδήποτε που δεν θα καταλήξει να κάνει τα πράγματα ακόμα χειρότερα.

Αλλά τι γίνεται αν αυτό δεν είναι αλήθεια;

Και υπάρχει πραγματικά οποιοσδήποτε λόγος να το πιστεύεις αυτό; Στην πραγματικότητα, όταν τις περνάς από τέστ, οι περισσότερες προβλέψεις για το τι θα συμβεί χωρίς κυβερνήσεις ή καπιταλισμό αποδεικνύονται εξολοκλήρου αναληθείς. Για χιλιάδες χρόνια οι άνθρωποι ζούσαν χωρίς κυβερνήσεις. Σε πολλά μέρη του κόσμου οι άνθρωποι ζουν έξω από τον έλεγχο των κυβερνήσεων, σήμερα. Βέβαια, σε μια πολύπλοκη, αστική, τεχνολογική κοινωνία όλο αυτό θα ήταν πιο περίπλοκο: αλλά

η τεχνολογία μπορεί επίσης να διευκολύνει την επίλυση όλων αυτών των προβλημάτων. Για την ακρίβεια, δεν έχουμε ξεκινήσει καν να σκεφτόμαστε πως θα ήταν οι ζωές μας αν η τεχνολογία ανταποκρινόταν αληθινά στις ανθρώπινες ανάγκες. Πόσες ώρες θα έπρεπε να δουλεύουμε αλήθεια ώστε να διατηρούμε μια λειτουργική κοινωνία – αν ξεφορτωνόμασταν δηλαδή όλα τα άχρηστα ή καταστροφικά επαγγέλματα όπως διαφημιστές, δικηγόρους, ανθρωποφύλακες, οικονομικούς αναλυτές, ειδικούς δημοσίων σχέσεων, γραφειοκράτες και πολιτικούς, και στρέψαμε τα καλύτερα επιστημονικά μυαλά μακριά από τους διαστημικούς εξοπλισμούς ή τα συστήματα των χρηματαγορών, ώστε να μηχανοποιήσουν τις επικίνδυνες ή ενοχλητικές εργασίες όπως η εξόρυξη μεταλλευμάτων ή ο καθαρισμός της τουαλέτας, και να διανεμούν την υπόλοιπη εργασία σε όλους ισότιμα; Πέντε ώρες την ημέρα; Τρεις; Δύο; Κανείς δεν ξέρει γιατί ποτέ κανένας δεν ρωτάει αυτού του είδους τις ερωτήσεις. Για τους αναρχικούς, αυτές είναι οι ερωτήσεις που θα έπρεπε να ρωτάμε.

• Πιστεύεις πραγματικά αυτά που λες στα παιδιά σου (ή έλεγαν σε εσένα οι γονείς σου);

“Δεν έχει σημασία ποιος το ξεκίνησε”. “Δύο λάθη δεν κάνουν ένα σωστό”[1]. “Κάνε στους άλλους ό,τι θα ήθελες να κάνουν και οι άλλοι για εσένα.” “Καθάρισε την ακαταστασία σου”. “Μην είσαι κακός στους ανθρώπους επειδή είναι διαφορετικοί”. Ίσως θα έπρεπε να αποφασίσουμε, αν λέμε ψέμματα στα παιδιά μας όταν τους μιλάμε για το κακό και το καλό ή αν είμαστε πρόθυμοι να πάρουμε στα σοβαρά τις παραπνεύσεις μας. Διότι, αν ακολουθήσετε αυτές τις ηθικές αρχές μέχρι τα λογικά συμπεράσματά τους, καταλήγεται στον αναρχισμό.

Πάρτε για παράδειγμα την αρχή “δύο λάθη δεν κάνουν ένα σωστό”. Αν πραγματικά το έπαιρνες στα σοβαρά, αυτό από μόνο του θα τινάζε στον αέρα ολόκληρη τη βάση για τον πόλεμο και το σύστημα ποινικού δικαίου. Το ίδιο ισχύει για το μοίρασμα: πάντα λέμε στα παιδιά ότι πρέπει να μάθουν να μοιράζονται, να αλληλοκατανοούν τις ανάγκες τους, να βοηθούν το ένα το άλλο. Μετά βγαίνουμε έξω στον πραγματικό κόσμο όπου υποθέτουμε ότι όλοι είναι εκ του φυσικού τους εγωιστές και ανταγωνιστικοί. Αλλά όπως θα σημείωνε ένα αναρχικός στη πραγματικότητα, ότι λέμε στα παιδιά μας είναι σωστά. Σχεδόν οποιοδήποτε μεγάλο επίτευγμα που άξιζε το κόπο στην ανθρώπινη ιστορία, κάθε ανακάλυψη ή κατόρθωμα που βελτίωσε τις ζωές μας, βασίστηκε στην συνεργασία και την αλληλοβοήθεια. Ακόμα και τώρα, οι περισσότεροι από εμάς ξοδεύουμε περισσότερα για τις οικογένειες και τους φίλους μας παρά για τους εαυτούς μας. Ενώ, πιθανόν, πάντα θα υπάρχουν ανταγωνιστικοί άνθρωποι στο κόσμο, δεν υπάρχει κανένας λόγος γιατί η κοινωνία πρέπει να βασίζεται στην ενθάρρυνση τέτοιων συμπεριφορών, πόσο μάλλον κάνοντας τους ανθρώπους να ανταγωνίζονται για τις βασικές ανάγκες της ζωής. Αυτό υπηρετεί μόνο τα συμφέροντα των ανθρώπων στην εξουσία, που μας θέλουν να ζούμε μέσα στο φόβο τους ενός για τον άλλο. Γι' αυτό οι αναρχικοί καλούν για μια κοινωνία βασισμένη όχι μόνο στην ελεύθερη ένωση αλλά και στην αλληλοβοήθεια. Είναι γεγονός ότι τα περισσότερα παιδιά μεγαλώνουν πιστεύοντας στην αναρχική ηθική και σταδιακά έχουν να κατανοήσουν ότι ο κόσμος των ενηλίκων δεν λειτουργεί με αυτό το τρόπο. Για αυτό και τόσα πολλά γίνονται επαναστατικά ή αποξενωμένα, ακόμα και αυτοκτονικά ως έφηβοι, και τελικά, παραπτημένα ως ενήλικες. Η μόνη τους παρηγοριά, συχνά, είναι η δυνατότητα να μεγαλώσουν οι ίδιοι παιδιά και να υποκρίνονται ότι ο κόσμος είναι δίκαιος. Αν όμως μπορούσαμε να ξεκινήσουμε πραγματικά να χτίζουμε ένα κόσμο που, έστω στο ελάχιστο, θα ήταν βασισμένος σε

δικαιες αρχές;

Δεν θα ήταν αυτό το μεγαλύτερο δώρο που θα μπορούσε να δώσει κανείς στα παιδιά του;

• Πιστεύεις ότι τα ανθρώπινα όντα είναι θεμελιωδώς διεφθαρμένα και κακά, ή ότι συγκεκριμένα ήδη ανθρώπων (γυναίκες, άνθρωποι διαφορετικού χρώματος, λαϊκοί άνθρωποι που δεν είναι πλούσιοι ή δεν έχουν ανώτερη εκπαίδευση) είναι υποδεέστερα δείγματα, προορισμένα να κυβερνώνται από ανώτερους από αυτούς ;

Αν απάντηρες "ναι", ε λοιπόν, δεν είσαι τελικά αναρχικός. Αλλά αν απάντηρες "όχι", τότε, κατά πάσα πιθανότητα προσυπογράφεις το ενενήντα τις εκατό των αναρχικών αρχών, και πιθανόν, σε μεγάλο βαθμό να ζεις τη ζωή σου σύμφωνα με αυτές.

Κάθε φορά που συμπεριφέρεσαι σε έναν άλλο άνθρωπο με κατανόηση και σεβασμό, είσαι αναρχικός. Κάθε φορά που επιλύεις τις διαφορές σου με άλλους με το να έρχεσαι σε έναν λογικό συμβιβασμό, ακούγοντας τι έχει να πει ο καθένας παρά να αφήνεις ένα άτομο να αποφασίζει για όλους τους άλλους, είσαι αναρχικός. Κάθε φορά που έχεις την ευκαιρία να επιβάλεις με τη δύναμη σε κάποιον να κάνει κάτι, αλλά αποφασίζεις να απευθύνεσαι στη λογική του, είσαι αναρχικός. Το ίδιο ισχύει κάθε φορά που μοιράζεσαι κάτι με έναν φίλο, η αποφασίζεις ποιος θα πλύνει τα πιάτα, η κάνεις οτιδήποτε και έχεις τη προσοχή σου στραμμένη στη δικαιοσύνη.

Τώρα, μπορεί να διαφωνήσεις με όλα αυτά ότι είναι ωραία και καλά ως ένα τρόπος για μικρές ομάδες ανθρώπων να συνεννοηθούν μεταξύ τους, αλλά η διαχείριση μιας πόλης ή μιας χώρας, είναι ένα εντελώς διαφορετικό θέμα. Και φυσικά υπάρχει κάτι σε αυτό. Ακόμα και αν αποκεντροποιήσεις τη κοινωνία και βάλεις όσο περισσότερη δύναμη είναι δυνατή στα χέρια μικρών κοινοτήτων, θα υπάρχουν ακόμα πολλά πράγματα που θα χρειάζονται συντονισμό, από τη λειτουργία των σιδηροδρόμων μέχρι τις αποφάσεις για το ποια κατεύθυνση θα πρέπει να πάρει η ιατρική έρευνα. Αλλά μόνο και μόνο επειδή κάτι είναι περίπλοκο δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει τρόπος να το κάνεις δημοκρατικά. Απλά θα είναι περίπλοκο. Για την ακρίβεια, οι αναρχικοί έχουν ένα σωρό διαφορετικές ιδέες και οράματα για την αυτο-διεύθυνση μιας περίπλοκης κοινωνίας. Το να τα εξηγήσω θα έπαιρνε πολύ περισσότερο από το μέγεθος και τις προθέσεις ενός μικρού εισαγωγικού κειμένου σαν και αυτό. Αρκεί να πούμε, πρώτα απ' όλα, ότι πολλοί άνθρωποι έχουν ξοδέψει πολύ χρόνο επινοώντας μοντέλα για το πως θα δούλευε μια πραγματικά δημοκρατική και υγιής κοινωνία. Βεβαίως, κανένας αναρχικός δεν ισχυρίζεται ότι έχει το τέλει σχέδιο. Το τελευταίο πράγμα που θέλουμε είναι να επιβάλουμε προκατασκευασμένα μοντέλα στη κοινωνία ατύπως ή άλλως. Η αλήθεια είναι ότι πιθανότατα δεν μπορούμε ούτε να φανταστούμε τα μισά από τα προβλήματα που θα προκύψουν στη προσπάθεια μας να δημιουργήσουμε μια δημοκρατική κοινωνία. Ακόμα και έτσι, είμαστε πεπεισμένοι ότι -με την ανθρώπινη επινοητικότητα να είναι αυτό που είναι- τέτοια προβλήματα μπορούν πάντα να λυθούν, όσο γίνεται σύμφωνα με το πνεύμα των βασικών αρχών μας, οι οποίες σε τελική ανάλυση είναι οι αρχές της θεμελιώδους ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

στη νίκαια

Ζούμε στην Κοκκινιά που χτίστηκε από πρόσφυγες και στάθηκε όρθια μέσα από τους αντιφασιστικούς τους αγώνες.

Στη Νίκαια, που παραμένει γειτονιά προσφύγων και μεταναστών, που δίνουν ζωή στα σπίτια, τους δρόμους, τις πλατείες της.

Μοιραζόμαστε

κοινές αγωνίες, φόβους, λύπες, αλλά και ελπίδες, χαρές, κόπους, αγώνες, στην προσπάθειά μας να ζήσουμε ελεύθερα και δημιουργικά στις γειτονιές μας...

Αναγνωρίζουμε πως είμαστε όλοι διαφορετικοί και αυτό είναι χαρά μας, γιατί συλλογικά γινόμαστε πλουσιότεροι... σε συναισθήματα, σχέσεις, πρόσωπα, γνώσεις, εμπειρίες...

Διαχωρισμοί όπως το έθνος, η φυλή, το φύλο, η θρησκεία, δε βρίσκουν χώρο ανάμεσά μας... Σχέσεις εξουσίας, ιεραρχίας κι εκμετάλλευσης, μας είναι απεχθείς, γι' αυτό και στεκόμαστε εχθρικοί απέναντί τους...

Καλλιεργούμε κι ενισχύουμε

συλλογικά και αλληλέγγυα, μορφές αντίστασης και αυτοοργάνωσης, γνωρίζοντας πως μονάχα έτσι παραμένουμε όρθιοι σ' ένα άδικο κοινωνικό - πολιτικό περιβάλλον που κάνει τη ζωή μας ολοένα περισσότερο βασανιστική.

Εντοπίζουμε

την αδικία στο πρόσωπο και την παρουσία των κυρίαρχων θεσμών, νόμων, οικονομικών και παραγωγικών σχέσεων.

Επιλέγουμε να αντιπαρατεθούμε

ευθέως με τα παράγωγά τους: τον αυξανόμενο κοινωνικό ανταγωνισμό και απομονωτισμό, την ατομική παραίτηση και συλλογική υποχώρηση, τον καταναλωτισμό και την ατομική αλλοτρίωση, τη χειραγώγηση της σεξουαλικότητας και τον κοινωνικό εκφασισμό, την παραπληροφόρηση και την ποινικοποίηση κάθε μορφής κοινωνικού αγώνα...

Στοχεύουμε στην ολοκληρωτική καταστροφή τους, δίνοντας χώρο σε όλα όσα δίνουν ζωή στις επιθυμίες μας, για έναν κόσμο συλλογικής κι ατομικής ελευθερίας, απαλλαγμένο από κάθε μορφή εξουσίας.

Ο αγώνας θα είναι η γιορτή μας

Μία εικόνα για τον Φλεβάρη του '12

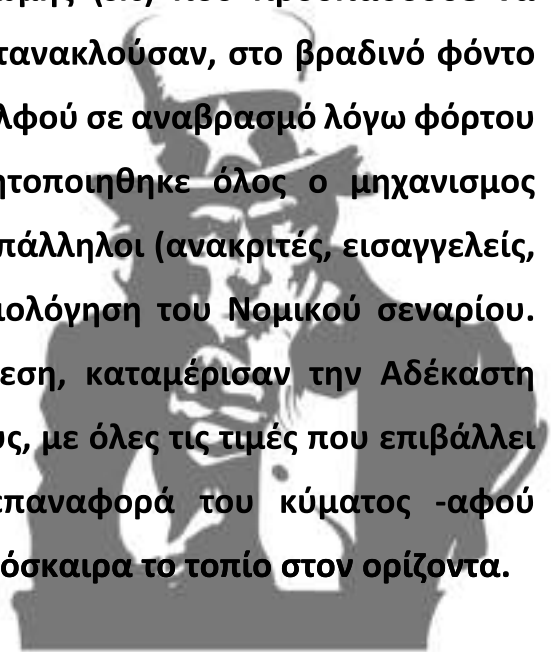
Όλο τα τελευταία χρόνια η κοινωνία είναι διαρκώς σε αναταραχή. Κατά κύματα εκφράζεται η στάση της στα κυματα του αερα που θέλει βίαια να αλλάξει τις δομές του τοπικού και παγκόσμιου κοινωνικού ιστού. Πότε με τον έναν τρόπο, πότε με τον άλλο λόγο, άλλοτε για το ένα και μετά για κάτι άλλο, η κίνηση της κοινωνίας είναι σαν ένα παλλόμενο κύμα. Φουσκώνει και ξεφουσκώνει, και μόνο οι αφροί του τινάζονται στον αέρα του πλανητικού πελάγους . Ανάμεσα τους καποιες σταγόνες -απλές ιστορίες ξεχωρίζουν απλών ανθρώπων που χορεύουν στην ράχη των παφλασμών. Από την τρικυμιά του Φλεβάρη του '12 καταθετουμε καποιες εικόνες και σκέψεις τετοιων ιστοριών.

Ετσι, η οπτική παίρνει μια προσωπική διάσταση, χωρίς να θέλει να εκθέσει ή να ειδωλοποιήσει

πρόσωπα ως πρότυπα. Δίνει την περιγραφή εμπειριών και καταστάσεων που βιώθηκαν ή πραγματώθηκαν μέσα σε αυτή την κατάσταση. Οπως το κάρο που έσπρωξε άτσαλα τον ποδηλάτη και κατηγορήθηκε για σκοπούμενη βαριά σωματική βλάβη. Η ο εμπρησμος του κτίριο της Ακαδημαϊκής μούχλας που δεν απειλήθηκε, αλλά προβλήθηκε ότι έγινε μπουρλότο αηθών εμπρηστών. Οπως αυτών που αντιστέκονταν στο

κέντρο της πόλης στον χημικό θάλαμο αερίων που οι κρατικοί κατασταλτικοί μηχανισμοί δημιούργησαν, για να μην μένει παθητικό το ασφυξιογόνο οπλοστάσιο του Συστήματος. Αλλη εικόνα ο οχετός των Μέσων Διαμόρφωσης της κοινής γνώμης (sic) που προσπαθούσε να σκεπάσει με σκοτάδι τις φλόγες που ζωντανοί άνθρωποι αντανakλούσαν, στο βραδινό φόντο της μάχιμης πόλης. Το Εκτελεστικό Γραφείο του Μεγάλου Αδελφού σε αναβρασμό λόγω φόρτου εργασίας και το διακυβευμα τεράστιο. Αναγκαστικά κινητοποιηθηκε όλος ο μηχανισμος Κακοπληρωμένοι και επαρκώς δυσαρεστημένοι Δικαστικοί υπάλληλοι (ανακριτές, εισαγγελείς, μπάτσοι γαλονάδες) αναζητούσαν την πιο επιβαρυμένη αξιολόγηση του Νομικού σεναρίου. Αφού εκκαθάρισαν με πολύ δημοκρατικό ζήλο ,την υπόθεση, καταμέρισαν την Αδέκαστη Γνωμοδότηση στους Εγκληματίες που σύρθηκαν μπροστά τους, με όλες τις τιμές που επιβάλλει η Δημοκρατική μας κοινωνία στους υπηκόους της. Η επαναφορά του κύματος -αφού εκφράστηκε η πνοή του- στην θέση της νηνεμίας, ηρέμησε πρόσκαιρα το τοπίο στον ορίζοντα.

Εδώ το καδρο μοιάζει να επανέρχεται, καθώς οι «υγιείς δυνάμεις» προσπαθούν να το ευθυγραμίσουν, βάζοντας για αντίβαρο τις γνωστές εγκλωβιστικές τους παγίδες, διανθισμένες με αληθοφανή προπαγανδίνη, μια πρέζα (δόση) εξαγοράς συνείδησης, με απαστράπτοντα καρκεύματα ρουσφετολογικής γεύσης και υπερβολική ποσότητα προστασιο--πολίτιδας. Η συνταγή γνωστή κάθε φορά

που η κοινωνική "χύτρα" φουσκώνει από τους αδιάκοπους αναβρασμούς της. Ο ρόλος του πνεύματος έρχεται να συνδράμει στην εκτόνωση. Από "αισιόδοξους" δημοσιογράφους εως "πολυσχήμονες" πανεπιστημιακούς κινείται μια "εθελοντικής" φυσικής διαδικασίας. Εμφανίζονται μέχρι και στο δρόμο δειχνοντας το πνεύμα του πλουραλισμού τους. Στοχοποιεί τις ανθρώπινες υπάρξεις που περιφέρονται ως σκουπίδια στις γειτονιές της πόλης και κάνει πασα στον κατασταλτικό βραχίονα του κράτους. Ο κυριος ΠΡΟΠΟ μπαίνει με τα μπούνια στο παιχνίδι καθοτι εκλογες. Οι ευεγερτες του έθνους επίσης. Το ιδρυμα Ωνάση προκυρησει διαγωνισμό αρχιτεκτονικών μελέτων για να συμβάλει στην αναπλαση κεντρικών αξόνων της Αθήνας. Από κοντά όλοι οι παρατρεχάμενοι (Δήμος Αθηναίων κτλ) Τα βλέμματα όλων αυτών ενοχλούνται από τους ρύπους που ξερνά το τέρας του συστήματος τους. Αλλά πιο πολύ τους ενδιαφέρει η συνέχιση του ρόλου τους. Ακρίτες της μασας από καταβολής Ελληνικου κράτους παρεα με τους διεθνείς συνεργάτες επανερχονται αναμασώντας το πνευμα τις πατρίδας στις κενές φιέστες τους θα μας σώσουν. Κινητοποιουνται όλοι μαζί, με χιλιάδες σχέδια, προτασεις και υποσχέσεις.

Δεν είναι τυχαίο που νέοι σωτήρες εμφανίστηκαν ξαφνικά ως μπουρμπουλήθρες απο το κοινωνικό καζάνι. Νέοι πολιτικοί σχηματισμοί πιέζουν το κόσμο να τους αναγνωρίσει ως λυτρωτές. Η κάλπη εμφανίζεται ως τόπος εκφρασης. Ολη αυτη η εικόνα επιστρέφει πίσω στην κοινωνία και το κύμα μπαινει πάλι σε κίνηση. Θα έμοιαζε με κωμωδια αν τα αποτελεσματα δεν έδειχναν τον τραγικό χαρακτήρα τους για τη ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων.

Με νέο φόντο τις εκλογές αλλά και τα τεκταινομενα παγκόσμια , ας βάλουμε και μεις το στίγμα μας, ως τμημα των ανθρώπων του Φλεβάρη μέσα απο τα ενχειρηματα των αυτοοργανωμενων διαδικασιων και αγώνων μας.

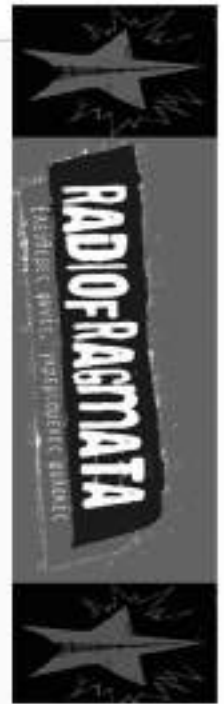
Ιμπαλ.

Internetiό αυτοδιαχειριζόμενο ραδιόφωνο

<http://radiofragmenta.espinblogs.net/>

	ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ	ΚΥΡΙΑΚΗ	
10.00-15.00	Μουσικές Επιλογές	Μουσικές Επιλογές	Μουσικές Επιλογές	Μουσικές Επιλογές	Μουσικές Επιλογές	Μουσικές Επιλογές	Μουσικές Επιλογές	10.00-15.00
15.00-16.00								
16.00-17.00	Μουσικές Επιλογές	Μουσικές Επιλογές	Μουσικές Επιλογές	Crust / D-Beat	Μουσικές Επιλογές	Μουσικές Επιλογές	Μουσικές Επιλογές	16.00-17.00
17.00-18.00	Δύο ώρες κάτω από την γη	Μουσικές Επιλογές	Μουσικές Επιλογές	Μουσικές Επιλογές				
18.00-19.00		Μουσικές Επιλογές	Μουσικές Επιλογές	Μουσικές Επιλογές	Μουσικές Επιλογές	Επι τη Πρόθεση	Μουσικές Επιλογές	18.00-19.00
19.00-20.00	Τι απαλλοτριώσε-σες σήμερα	Μουσικές Επιλογές	Μουσικές Επιλογές	Μουσικές Επιλογές				
20.00-21.00		Μουσικές Επιλογές	Τι επιδόσαντες σήμερα	Μουσικές Επιλογές	Μουσικές Επιλογές	Μουσικές Επιλογές	Μουσικές Επιλογές	20.00-21.00
21.00-22.00	Απόρρητα Ραδιόφωνα	Μουσικές Επιλογές			Δύο ώρες κάτω από την γη	Μουσικές Επιλογές	Μουσικές Επιλογές	21.00-22.00
22.00-23.00		Μουσικές Επιλογές	Μουσικές Επιλογές	Μουσικές Επιλογές				
23.00-24.00	Τα παιχνίδια είναι στριμμένα	Αόρατη Επιτροπή	Μουσικές Επιλογές	Μουσικές Επιλογές	Μουσικές Επιλογές	Μουσικές Επιλογές	Μουσικές Επιλογές	23.00-24.00
24.00-01.00	Μουσική είναι ή νύχτα	Μουσικές Επιλογές	Μουσική είναι ή νύχτα	Μουσική είναι ή νύχτα				
01.00-02.00		Μουσικές Επιλογές	Μουσική είναι ή νύχτα	Μουσική είναι ή νύχτα	Μουσική είναι ή νύχτα	Μουσικές Επιλογές	Μουσικές Επιλογές	01.00-02.00
	ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ	ΚΥΡΙΑΚΗ	

Οι απόψεις και οι ιδέες που ακούγονται σε κάθε εκπομπή εκφράζουν τα ίδια τα άτομα που την κάνουν και μόνο αυτά, και δεν αφορά το σύνολο των ατόμων στον σταθμό

Ιπτάμενα Γιαούρτια : Μια εκπομπή λαϊκής οργής. Κεσεδάκι ή πήλινο δοχείο με πολιτικό λόγο, εκτοξεύεται κάθε Δευτέρα βραδυ 21.00-23.00 . Η εκπομπή σχολιάζει τα πάντα και παρουσιάζει θέματα, ιδέες, μουσικές και οτι άλλο βρεθεί στο διάβα της!

Τι Απαλλοτριώσεσες Σήμερα; : Απο την ατομική επανάκτηση και τη συλλογική απαλλοτρίωση στη γενικευμένη λεηλασία. Θεματική εκπομπή για κάθε ειδους απαλλοτρίωση και αντιπληροφόρηση μετα μουσικής.

Δύο ώρες κάτω από την γη: Παράφραση του «Δύο μέτρα κάτω από την γη» όπου είναι το βάθος που χώνονται οι τάφοι... Εκπομπή με πολύ Black Metal (και καμιά φορά Death) Κάθε Πέμπτη 23:00 με 01:00 (ΔΕΧΟΜΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ LIVE!!!)

Αλφαγνωστήριο: Ανάγνωση κειμένων και βιβλίων από και για το ελευθεριακό κίνημα.

Ο κύκλος του τρελού: περικυκλώνουμε την κυριαρχία και τσαλαπατάμε την «φαρμακευτική» της αγωγή... με θεματικές που αφορούν δράσεις και παρεμβάσεις απο τον ευρύτερο ελευθεριακό χώρο, καθώς και συζητήσεις και τοποθετήσεις σε επίκαιρα κοινωνικά ζητήματα.

Punk μέτρον άριστον : (σε έκτακτες εμβόλιμες εκπομπές) σε μια εποχή που ανακοινώνονται συνεχόμενα αντιλαϊκά μέτρα η εκπομπή αυτή αναγνωρίζει και αποδέχεται μόνο ένα! ! Η θεματική της θα είναι τα κοινωνικοπολιτικά δρώμενα,αλλα και ότι μας εχει προβληματίσει παλιότερα,μας ανησυχεί σήμερα και θα ανατρέψουμε αύριο...θα γίνεται προσπάθεια ολα τα σχόλια και οι τοποθετήσεις να είναι συνοφασμένα και σε συνάρτηση με την ανάλογη μουσική υπόκρουση η οποία δεν θα είναι κατά ανάγκη πανκ..

Hip Hop μεροκάματα: ..γιατί η φύση του hip hop, η πολιτική του ψυχή, είναι να προκαλεί και να αναταράσει.. Email επικοινωνίας : hiphopmerokamata@yahoo.gr

Αόρατη Επιτροπή: Βιβλία, μπροσούρες,αυτοοργανωμένα/κινηματικά εκδοτικά εγχειρήματα, μουσικά αφιερώματα με αφορμή ένα βιβλίο. Μια εκπομπή που στο κέντρο της έχει το έντυπο υλικό.

Το παιχνίδι είναι στριμένο: Εχει σχέση το ποδόσφαιρο με την πολιτική? Ποιά ομάδα υποστηρίζουν οι ζαπατίστας? Μπορεί να τετραγωνιστεί η μπάλα? Πόσο άμπαλοι είναι οι φασίστες? Πέταει ο γαΐδαρος?Τι κάνει νιάου νιαου στα κεραμίδια? Αύτα και άλλα πολλά ερωτήματα θα προσπαθήσει να απαντήσει η εκπομπή "το παιχνίδι είναι στριμένο" που όπως καταλάβατε έχει να κάνει με τον αθλητισμό. Αντε και καλούς αγώνες να έχουμε...στους δρόμους και στα γήπεδα.

Επί τα πρόσω : Η εκπομπή της Ελευθεριακής Συνδικαλιστικής Ενωσης Αθηνάς. Με θέματα που αφορούν τα εργασιακά, σχόλια, συνεντεύξεις, ανταποκρίσεις και βέβαια όπως αρμόζει σε μια ραδιοφωνική εκπομπή πολύ μουσική. Επι τα προσω. Για να ξανακάνουμε το συνδικαλισμό επικίνδυνο

Η ΠΑΡΙΣΙΝΗ ΚΟΜΜΟΥΝΑ ΚΑΙ Η ΚΡΟΣΤΑΝΔΗ

Ένα κείμενο του Αλ. Μπέρκμαν, γραμμένο το 1931.

Ο Μάρτης είναι ένας ιστορικός μήνας: έχει παίξει συχνά πολύ σημαντικό ρόλο στον αγώνα της ανθρωπότητας ενάντια στις δυνάμεις της άγνοιας και της καταπίεσης. Αλλά το πιο σημαντικό γεγονός του Μάρτη της εποχής μας είναι συγκριτικά πρόσφατο. Έλαβε χώρα στη Ρωσία μόλις πριν από δέκα χρόνια, το 1921, και είναι γνωστό ως η Εξέγερση της Κρονστάνδης.

Πολλά από τα χαρακτηριστικά της θυμίζουν μια άλλη ιστορική εξέγερση, αυτή του παρισινού προλεταριάτου στα 1870, γνωστής ως Κομμούνα του Παρισιού. Ο Μάρτης είναι η επέτειος τόσο της Παρισινής Κομμούνας όσο και της Εξέγερσης της Κρονστάνδης και είναι αξιοσημείωτο ότι τα δύο αυτά μεγάλα γεγονότα γιορτάζονται την ίδια περίοδο.

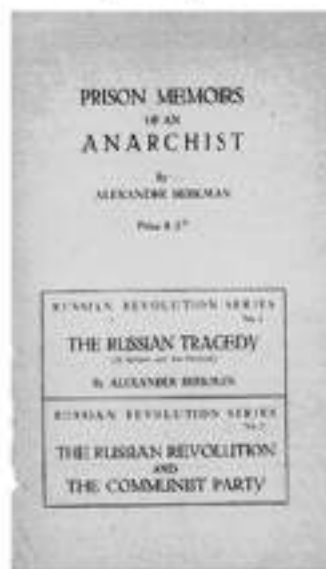
Χρησιμοποιώ τον όρο "γιορτάζονται" με επιφύλαξη. Γιατί παρ' όλο που τόσο η Κρονστάνδη όσο και η Κομμούνα έληξαν ως φοβερές τραγωδίες, και οι δύο ξεχωρίζουν στην ιστορία του προλεταριάτου ως συνταρακτικοί και μνημειώδεις αγώνες υπέρ της ελευθερίας και της δικαιοσύνης. Είναι φάροι που σκορπίζουν ελπίδα και κουράγιο στο δρόμο προς τη χειραφέτηση. Τόσο η Κρονστάνδη όσο και η Κομμούνα, πράγματι απέτυχαν ως προς τους στόχους τους, αλλά και μόνο το γεγονός πως υπήρξαν και πάλεψαν με ηρωισμό για τις επαναστατικές ιδέες, αποτελεί μια διαρκή πηγή έμπνευσης για τους καταπιεσμένους και τους απόκληρους του κόσμου.

Στις 18 Μάρτη του 1871, το επαναστατημένο προλεταριάτο του Παρισιού ανακήρυξε την Κομμούνα. Υπάρχουν στιγμές που η ανατροπή της κυβέρνησης μπορεί να επιτευχθεί χωρίς μεγάλη δυσκολία. Τότε, το κράτος καταρρέει σαν χάρτινος πύργος, πριν ακόμη τη πρώτη ζεστή ανάσα του επαναστατημένου λαού. Μια τέτοια στιγμή ήταν και ο Μάρτης του 1871 στη Γαλλία. Ο λαός, στην πλειοψηφία του, ήταν πικραμένος από την κυβέρνηση, κουρασμένος από τον πόλεμο με τη Γερμανία και απελπισμένος με τα προερχόμενα από την τυραννική, καταδυναστευτική και διεφθαρμένη εξουσία, βάσανα. Ο Μπίσμαρκ είχε επιβάλει τους όρους του στις Βερσαλλίες και ξευτέλισε τη Γαλλική κυβέρνηση, κάτι που οδήγησε στην ενίσχυση της έχθρας και της περιφρόνησης που ένιωθε ο Γαλλικός λαός για την κεφαλή του Κράτους.

Η στιγμή ήταν ευνοϊκή για μια επανάσταση. Η ανακήρυξη της Κομμούνας του Παρισιού γέμισε με ανείπωτη χαρά όλο τον πληθυσμό. Έγινε ενστικτωδώς αντιληπτή σαν την πολυπόθητη απελευθέρωση από τους μισητούς τυράννους των Βερσαλλιών. Ακόμη και κομμάτια της μεσαίας τάξης παρασύρθηκαν από τον γενικό ενθουσιασμό, καλωσορίζοντας την ολοκληρωτική αλλαγή. Ο καιρός ήταν ώριμος και η κατάσταση η πλέον ευνοϊκή για την επαναστατική ανοικοδόμηση της χώρας. Η δράση ήταν απαραίτητη και επείγουσα – επαναστατική δράση για να δώσει ζωή στις λαχτάρες του προλεταριάτου, να κάνει την Κομμούνα ζωντανή πραγματικότητα, διευρύνοντας και επεκτείνοντάς την σε ολόκληρη τη γη.

Αλίμονο! Ο σεβασμός της αστικής αντίληψης του νόμου και της τάξης, της ιερότητας της καπιταλιστικής ιδιοκτησίας και η πίστη στην "ανθρωπιά" του εχθρού έμελλαν σύντομα να μετατρέψουν την μεγαλειώδη νίκη των επαναστατημένων μαζών σε μια τρομερή ήττα. Το πρώτο μέτρο που θα έπρεπε να λάβει η Κομμούνα ήταν η παροχή ψωμιού στο λαό. Οι αποθήκες ήταν γεμάτες, οι πλούσιοι είχαν εξασφαλίσει κατά τη διάρκεια του πολέμου τεράστιες προμήθειες και τόσο η Κρατική όσο και οι ιδιωτικές τράπεζες ήταν γεμάτες χρυσό.

Όμως αντί να προχωρήσει στην κατάσχεση του συσσωρευμένου πλούτου και των τροφίμων ευεργετώντας τις πεινασμένες μάζες, η Κομμούνα έκανε το μοιραίο λάθος, σπαταλώντας πολύτιμο χρόνο σε εκλογές. Αντί να δράσουν για τους εαυτούς τους και να οργανώσουν τη νέα τάξη πραγμάτων, οι Κομμουνάροι βασίστηκαν στους "ηγέτες" τους, εξουσιοδοτώντας τους να πάρουν τα απαραίτητα μέτρα. Γνωστοί επαναστάτες εκλέχτηκαν με μεγάλη πλειοψηφία: Ιακωβίνοι, Μπλανκιστές και μέλη της Διεθνούς απάρτιζαν το Συμβούλιο της Κομμούνας. Όμως ακόμη και αν είχαν τις καλύτερες προθέσεις, αυτοί οι επαναστάτες "ηγέτες" δεν ήξεραν τι να κάνουν με την Επανάσταση. Οι ίδιες οι μάζες γνώριζαν τις ανάγκες και τις επιθυμίες τους, αλλά το Συμβούλιο των εκλεγμένων απλά ακολούθησε καθιερωμένες μορφές "διακυβέρνησης". Δεν ήξεραν καν πώς να οργανώσουν την άμυνα του Παρισιού.

Πολύ αργά η Κομμούνια συνειδητοποίησε πως το πιο αναγκαίο ήταν το φαγητό και όχι οι νέοι νόμοι. Άρχισαν να λειτουργούν κοινοτικές κουζίνες για να θρέψουν τους ανθρώπους, αλλά είχε ήδη χαθεί πολύτιμος χρόνος που έδωσε την ευκαιρία στις Βερσαλλίες να συνέλθουν από την πρώτη τους τρομάρα και να συγκεντρώσουν τις δυνάμεις τους ώστε να επιτεθούν στο επαναστατημένο προλεταριάτο του Παρισιού. Ο Θιέρσος και ο Gallifet σφάγιασαν 30.000 εργάτες στους δρόμους της Γαλλικής πρωτεύουσας και έπνιξαν την Κομμούνια στο αίμα των ηρωικών υπερασπιστών της. Πλήρωσαν ακριβά τα λάθη τους.

3. Το ίδιο φοβερό τίμημα έπρεπε να πληρώσει και η Κρονστάνδη για την πίστη της στους κυβερνώντες. Αφοσιωμένοι επαναστάτες και αφιερωμένοι στον σκοπό τους όπως και οι γενναίοι Κομμουνάροι, οι Κρονστανδιώτες έπεσαν θύματα της εμπιστοσύνης τους στην επαναστατική ακεραιότητα της Μπολσεβίκικης εξουσίας.

Η Εξέγερση της Κρονστάνδης του Μάρτη του 1921, ξεκίνησε σαν μια γενικευμένη έκφραση αλληλεγγύης προς τους απεργούς εργάτες της Αγίας Πετρούπολης. Οι Ναύτες και οι στρατιώτες της Κρονστάνδης υπήρξαν ιστορικά τα πιο επαναστατικά στοιχεία στη Ρωσία. Αυτοί αποτέλεσαν την κύρια δύναμη των Μπολσεβίκων στον αγώνα ενάντια στην Προσωρινή Κυβέρνηση του Κερένσκι. Είχαν δώσει την δυνατότητα στο Μπολσεβίκικο Κόμμα να ανατρέψει την Συντακτική Συνέλευση και να αυτοανακηρυχθούν νέα εξουσία, με τον Λένιν και τον Τρότσκι ως δικτάτορες του Κρεμλίνου. Ο Τρότσκι είχε επανειλημμένως διακηρύξει ότι χωρίς τους ναύτες της Κρονστάνδης οι Μπολσεβίκοι θα ήταν ανίσχυροι. Αποκάλεσε τους Κρονστανδιώτες “το καμάρι και η δόξα της Επανάστασης”.

Οι στρατιώτες και οι ναύτες της Κρονστάνδης είχαν κοινό σκοπό με τους εργάτες στην Οκτωβριανή Επανάσταση, αγωνίστηκαν στο πλάι τους, μοιράστηκαν τους κινδύνους, την πείνα σαν πραγματικά αδέρφια. Δεν εκπλήσσει το γεγονός ότι όταν μια γενική απεργία ξέσπασε στην Πετρούπολη στις 24 Φλεβάρη του 1921, οι Κρονστανδιώτες σοκαρίστηκαν, όπως και ολόκληρη η χώρα. Πριν λίγο καιρό, οι εργάτες της Πετρούπολης με τη βοήθειά τους, έσωσαν τη Πετρούπολη από τον στρατό του Yudenitch και σώζοντας την Πετρούπολη έσωσαν επίσης τη Μόσχα και την Επανάσταση. Οι Μπολσεβίκοι χρωστάν γι’ αυτό πολλά στο προλεταριάτο της Πετρούπολης. Οι τεχνίτες, οι μηχανικοί και οι εργαζόμενοι υπηρέτησαν σε πολλά μέτωπα• ήταν η πραγματική εμπροσθοφυλακή της Επανάστασης και θυσιάσαν το αίμα τους και ότι είχαν για τον επαναστατικό σκοπό.

Αλλά οι συνθήκες στα εργοστάσια και τους μύλους της Πετρούπολης είχαν γίνει ανυπόφορες. Η εργασία ήταν σκληρή, το συσσίτιο πενιχρό και καθόλου ρούχα δεν χρησιμοποιούνταν για τη προστασία των εργατών από το τρομερό κρύο. Η διακυβέρνηση των Μπολσεβίκων ήταν πιο σκληρή και το βαρύ της χέρι γινόταν αισθητό όλο και περισσότερο από τους εργάτες. Αλλά περίμεναν υπομονετικά για την εκπλήρωση των μπολσεβίκικων υποσχέσεων. Μια πιο ελεύθερη διοίκηση τους είχε επίσημα υποσχεθεί, καλύτερα συσσίτια και πιο ανθρώπινη μεταχείριση, μεγαλύτερη ελευθερία και περισσότερη δικαιοσύνη – όταν ο εμφύλιος πόλεμος τελείωνε και σταματούσαν τα πολεμικά μέτωπα.

Ο καιρός πια πέρασε. Οι στρατιώτες επέστρεψαν από όλα τα μέτωπα και οι περισσότεροι επέστρεψαν στις εργασίες τους στα αγροκτήματα και τις βιομηχανίες. Περισσότερα είδη ήταν διαθέσιμα και καλύτερα μέσα μεταφοράς. Οι εργάτες της Πετρούπολης, που υπέφεραν περισσότερο υπολογίζοντας τον πόλεμο, την επανάσταση και την εμφύλια σύγκρουση, περίμεναν ανυπόμονα η Μπολσεβίκικη Κυβέρνηση να πραγματοποιήσει τις υποσχέσεις της.

Περίμεναν υπομονετικά για πολύ καιρό, αλλά μάταια. Η ανεπάρκεια και κακοδιοίκηση των Μπολσεβίκων συνεχίστηκε, η αδιαφορία τους για τα βάσανα της χώρας παρέμεινε απaráλλαχτη και η κυριαρχία του τρόμου γινόταν κάθε μέρα χειρότερη.

Στο τέλος, συνειδητοποιώντας ότι η ζωή δεν μπορούσε να συνεχιστεί έτσι και ότι η κυβέρνηση παρέμενε αδρανής, οι εργάτες της Πετρούπολης αποφάσισαν να συγκεντρωθούν και να συσχεφθούν σχετικά με τις ανάγκες τους και τους τρόπους εξάλειψης της πείνας και της δυστυχίας. Συγκάλεσαν γι' αυτό το σκοπό μια συνέλευση, αλλά η Κυβέρνηση της Πετρούπολης, με τον Ζινovieν επικεφαλής, γρήγορα την κατέστειλε. Φυσικά οι εργάτες εξοργίστηκαν από αυτές τις αδικαιολόγητες και δεσποτικές μεθόδους. Καλέστηκαν νέες συνέλεύσεις, αλλά και αυτές απαγορεύτηκαν από τους

Μπολσεβίκους. Οι εργάτες πραγματικά αγανάκτησαν.

Κατήγγειλαν τους Μπολσεβίκους πως πρόσφεραν περισσότερη αντεπαναστατική συναίνεση στους καπιταλιστές της Ευρώπης και της Αμερικής και ότι έκαναν τους χειρότερους συμβιβασμούς μαζί τους, αλλά ταυτόχρονα αρνούνταν ακόμη και τα στοιχειώδη δικαιώματα των εργατών της Ρωσίας. Σ' ολόκληρη τη Ρωσία και ιδιαίτερα στο προλεταριάτο της Πετρούπολης, που ήταν το πιο ευφύες τμήμα των ρωσικών μαζών, άρχισε να αναπτύσσεται δυσαρέσκεια ενάντια στους Μπολσεβίκους.

Στάλθηκαν επιτροπές στον Ζινovieν για να συζητήσουν τα ζητήματα που υπήρχαν και να βρεθούν φιλικοί τρόποι αντιμετώπισης των προβλημάτων. Ωστόσο, ο "αυτοκράτορας" αρνήθηκε ακόμη και τη συνάντηση μαζί τους. Τελικά, για να αναγκάσουν τη κυβέρνηση να μελετήσει τα αιτήματά τους οι εργάτες της Πετρούπολης κάλεσαν

την απεργία. Οι πρώτοι που εγκατέλειψαν τις δουλιές τους ήταν οι εργαζόμενοι στο εργοστάσιο πυρομαχικών Patronny. Τους ακολούθησαν οι εργάτες των μύλων Trubotchny και Baltiysky. Η κυβέρνηση της Πετρούπολης, αντί να ακούσει τους απεργούς δημιούργησε μια ειδική "Επιτροπή Άμυνας" για να καταστείλει το απεργιακό κίνημα.

Η επιτροπή άμυνας κήρυξε αμέσως τους απεργούς αντεπαναστάτες, τους κράτησε μακριά από τα εργοστάσια και τους στέρησε το συσσίτιο, γεγονός που σήμαινε λιμοκτονία για αυτούς και τις οικογένειές τους. Οι διαδηλώσεις των απεργών δέχτηκαν επίθεση από τον στρατό, οι συλληφθέντες πολλαπλασιάζονταν καθημερινά και σ' ολόκληρη την πόλη κηρύχτηκε ο στρατιωτικός νόμος. Οι θάνατοι στα χέρια της Τσέκα (στμ: η μυστική αστυνομία των μπολσεβίκων), από την πείνα και το κρύο έγιναν καθημερινά φαινόμενα.

Αυτά τα γεγονότα στην Πετρούπολη ήταν αυτά που ξεσήκωσαν τους ναύτες και τους στρατιώτες της Κρονστάνδης. Ένωθαν πως κάτι ήταν τραγικά λανθασμένο αν το επαναστατικό προλεταριάτο της Πετρούπολης μπορούσε να έχει τέτοια αντιμετώπιση από τους Μπολσεβίκους. Αλλά αρνήθηκαν να πάρουν θέση στο ζήτημα μέχρι να ερευνήσουν οι ίδιοι την κατάσταση. Αν τα αιτήματα των εργατών ήταν υπερβολικά ή αδικαιολόγητα, διακήρυξαν οι ναύτες, η Κρονστάνδη δεν θα τους παρείχε καμία βοήθεια.

Μια επιτροπή ναυτών έφτασε κρυφά στην Πετρούπολη και διερεύνησε τα αιτήματα και τις απαιτήσεις των εργατών. Η αναφορά της επιτροπής κατατέθηκε σε μια δημόσια συνέλευση των ναυτών, στρατιωτών και εργατών της Κρονστάνδης, η οποία έλαβε χώρα στην πλατεία Yakorny την πρώτη του Μάρτη.

Η μαζική συνέλευση, προεδρευόμενη από τον Πρόεδρο του Σοβιέτ της Κρονστάνδης, τον Κομμουνιστή Vassilenko, ενέκρινε ψήφισμα αλληλεγγύης στους εργάτες της Πετρούπολης και ζήτησε ριζικές μεταρρυθμίσεις στις καταχρήσεις εξουσίας των Κομισάριων, καθώς και παροχή μεγαλύτερων ελευθεριών από τη κυβέρνηση των Μπολσεβίκων.

Ο πρόεδρος Kalinin, που ήταν παρόν στη συνέλευση, και ο Κομισάριος Kuzmin, επικεφαλής του Στόλου της Βαλτικής που ήταν αγκυροβολημένος στη Κρονστάνδη, κήρυξαν τους ναύτες

και τους φαντάρους του Κόκκινου Στρατού αντεπαναστάτες, επειδή ζητούσαν ελεύθερες εκλογές για την εκλογή νέων εκπροσώπων στο Σοβιέτ της Κρονστάνδης.

Η Κρονστάνδη διόρισε μια Επιτροπή 30 ατόμων για να καλέσει τον Zinoviev να συζητήσουν την κατάσταση. Η επιτροπή συνελήφθη αμέσως μόλις προσέγγισε την πόλη. Ήταν το πρώτο χτύπημα της Κυβέρνησης των Μπολσεβίκων εναντίον της Κρονστάνδης η οποία τόλμησε να εκφράσει την αλληλεγγύη της στους πεινασμένους εργάτες της Πετρούπολης. Από αυτή τη στιγμή και μετά η κατάσταση εξελίχθηκε ραγδαία. Το Σοβιέτ της Πετρούπολης, κάτω από τον απόλυτο έλεγχο του Zinoviev, κήρυξε τους ναύτες και τους εργάτες της Κρονστάνδης αντεπαναστάτες που δουλεύουν για τα συμφέροντα Τσαρικών στρατηγών. Την ίδια μέρα ο Λένιν και ο Τρότσκι έδωσαν τελεσίγραφο στη Κρονστάνδη να “παραδοθεί” και ο Τρότσκι τη γέμισε με προκηρύξεις που πέταξε ένα στρατιωτικό αεροπλάνο, απειλώντας ότι “θα τουφεκιστείτε όλοι σαν πέρδικες”.

Η Κρονστάνδη ζήτησε μόνο δικαιοσύνη για τους απεργούς της Πετρούπολης και επανόρθωση των κακών που προκάλεσαν οι Κομισάριοι. Ήταν έτοιμοι να εκλέξουν ένα νέο Σοβιέτ στην πόλη τους και επέμειναν στο δικαίωμά τους να δράσουν χωρίς την ανάμειξη των Μπολσεβίκων. Οι ναύτες και οι στρατιώτες της Κρονστάνδης εξέδωσαν πολυάριθμες προκηρύξεις και δημοσίευσαν μια ημερήσια εφημερίδα, επιβεβαιώνοντας την αφοσίωσή τους στο Σοβιετικό σύστημα και την πίστη τους στο Κομμουνιστικό Κόμμα, δηλώνοντας ξανά και ξανά ότι ζητούσαν απλά και μόνο τα επαναστατικά δικαιώματά τους ως προλετάριοι. Κάλεσαν επανειλημμένα τους Μπολσεβίκους να επιλύσουν τη διαμάχη τους με αδελφικό τρόπο, ορκιζόμενοι ότι η Επανάσταση και οι σκοποί της τους ήταν ιεροί και διακηρύσσοντας σε ολόκληρη τη χώρα: “Δεν θέλουμε αιματοχυσία”!

Η πίστη των Κρονστανδιωτών στην επαναστατική ακεραιότητα της Μπολσεβίκικης αρχής, ήταν τραγική. Και την ίδια ώρα που οι Κρονστανδιώτες παρέμεναν σταθεροί στην πρόθεσή τους να πείσουν του Μπολσεβίκους για την πίστη και την αφοσίωσή τους στο Κομμουνιστικό Κόμμα, οι τελευταίοι διέταξαν μυστική επίθεση κατά τη διάρκεια της νύχτας, ενάντια στην ανυποψίαστη Κρονστάνδη.

Η επίθεση έγινε υπό την ηγεσία του Τρότσκι, με τη βοήθεια του εμπειρογνώμονα Κομισάριου Tukhatchevsky, έναν πρώην τσαρικό στρατηγό. Μεραρχίες της Τσέκα, φορώντας λευκές στολές ώστε να μην ξεχωρίζουν μέσα στο χιονισμένο τοπίο του ποταμού Neva και παραμένοντας αθέατοι στο σκοτάδι της νύχτας, επιτέθηκαν ταυτόχρονα από τρεις πλευρές στη Κρονστάνδη και τελικά εισέβαλαν στη πόλη. Επίλεκτα Μπολσεβίκικα στρατεύματα συνέχισαν τη σφαγή στους δρόμους, χωρίς να ξεχωρίζουν άντρες και παιδιά. 14.000 ζωές θυσιάστηκαν σε εκείνη την αδελφοκτόνα σύγκρουση. Για μέρες και νύχτες τα δάση γύρω από την Πετρούπολη αντηχούσαν από τις “ασκήσεις βολής” των Τσεκιστών: ήταν οι επιζώντες της Κρονστάνδης που εκτελούνταν προς δόξαν των Μπολσεβίκων δικτατόρων.

Το κίνημα της Κρονστάνδης ήταν αυθόρμητο, απροετοίμαστο και ειρηνικό. Το ότι μετατράπηκε σε ένοπλη σύρραξη, με τραγική κατάληξη μέσα στο αίμα, οφείλεται εξ' ολοκλήρου στον Μπολσεβίκικο δεσποτισμό.

Η εμπειρία της Κρονστάνδης, όπως και της Παρισινής Κομμούνας, αποδεικνύει για άλλη μια φορά ότι η κυβέρνηση -όπως και αν ονομάζεται, ότι κι αν διακηρύσσει – είναι πάντα ο θανάσιμος εχθρός της ελευθερίας και της δικαιοσύνης του λαού. Το κράτος δεν έχει ψυχή και αρχές. Δεν έχει παρά έναν και μόνο σκοπό: να ασφαλίσει την εξουσία και να τη διατηρήσει, με κάθε κόστος.

Η Κρονστάνδη επανέλαβε τα θανάσιμα λάθη των Κομμουνάρων του Παρισιού. Οι τελευταίοι δεν ακολούθησαν τη συμβουλή των πιο διορατικών και νηφάλιων επαναστατών που ζητούσαν την άμεση επίθεση στις Βερσαλιές όσο η Κυβέρνηση του Θιέρσου ήταν ακόμη αποδιοργανωμένη.

Σπατάλησαν πολύτιμο χρόνο και δεν έφεραν την επανάσταση μέσα στη χώρα, σε κάθε της άκρη. Ούτε οι Παριζιάνοι εργάτες του 1871 ούτε οι Κρονστανδιώτες ναύτες δεν επεδίωξαν την κατάργηση της κυβέρνησης. Οι Κομμουνάροι ήθελαν μερικές συγκεκριμένες δημοκρατικές ελευθερίες και πίστεψαν ότι μια αμυντική στάση θα ήταν αρκετή για την προστασία από τον εχθρό. Απέτυχαν να αναλάβουν την επίθεση και αυτό αποδείχτηκε η αιτία της καταστροφής τους.

Η Κρονστάνδη επίσης ζήτησε μόνο κάποιες μεταρρυθμίσεις. Οι ναύτες αρνήθηκαν να υιοθετήσουν επιθετική στάση ακόμη και αφού είχε ήδη γίνει ξεκάθαρο ότι οι Μπολσεβίκοι ετοιμάζονταν να τους εξολοθρεύσουν. Παρέμειναν στην άμυνα και έτσι έχασαν τη κατάλληλη στιγμή για τη νίκη. Ολόκληρη η Ρωσία ήταν πικρά ανταγωνιστική στη Μπολσεβίκικη τυραννία και φλογερά αλληλέγγυα με τους Κρονστανδιώτες. Αλλά οι τελευταίοι μιλούσαν για “ειρήνη και κατανόηση”, ενόσω η κυβέρνηση των Μπολσεβίκων παρέτασσε εναντίον τους το πυροβολικό. Στην Παρισινή Κομμούνα, όπως και στη Κρονστάνδη, η τάση προς παθητικές, αμυντικές τακτικές και η έλλειψη επαναστατικής διορατικότητας, αποδείχθηκαν μοιραίες.

Η Κομμούνα του Παρισιού και η Κρονστάνδη ηττήθηκαν. Αλλά ηττήθηκαν νικηφόρα μέσα στον ιδεαλισμό και την ηθική τους αγνότητα, τη γενναιοδωρία και την ανώτερη ανθρωπιά τους. Το μέλλον τους ανήκει.

Όπως και η Παρισινή Κομμούνα, η Κρονστάνδη είναι υψίστης ιστορικής σημασίας. Σήμανε τον επιθανάτιο ρόγχο του Μπολσεβικισμού. Απέδειξε σε ολόκληρο τον κόσμο ότι η Μπολσεβίκικη δικτατορία και η Ρώσικη Επανάσταση είναι αντίθετες, αμοιβαία αποκλίνουσες.

Η Κρονστάνδη ήταν η πρώτη λαϊκή απόπειρα απελευθέρωσης από την τυραννία του Κρατικού Σοσιαλισμού. Ήταν το πρώτο βήμα προς την Τρίτη Επανάσταση που ήταν αναπόφευκτη στη Ρωσία. Μακάρι το Διεθνές προλεταριάτο να πάρει τα διδάγματα από την Παρισινή Κομμούνα και την εξέγερση της Κρονστάνδης για να φέρει στην ανθρωπότητα αληθινή ελευθερία και ευημερία.

Στιγαι λέξεις... από το δρόμο

Στιγμές φυγής....

πάνω στο χάραγμα μιας νέας αναπόφευκτης αυγής.

Παρανοείς, όταν εσφαλμένα αναζητάς το ζητούμενο μιας ανυπόστατης ζωής.

Αφού πρώτα με τα μούτρα λερωμένα σωριαστείς, καταγής, παίζει να σκεφτείς,

Κι εκ των υστέρων ίσως σε θέση τέτοια σταθείς ώστε να μπεις,

σε διαδικασία με τα θέλω την αλήθεια σου να ισορροπείς.

Πρέπει να σκεφτείς τι συμβαίνει πίσω από την αφάνεια.

Ποια νήματα διαπλέκονται σε αυτή τη διαχρονικά δομημένη ανεπάρκεια.

Όμως παίζει να χαθείς, πάνω στην απόγνωση ανεύρεσης τρόπων διαφυγής,

παίζει να βρεθείς σε δωμάτια σωπίσις,

κι ενώ έφαχνες το φως εν τέλει μέσα στο σκοτάδι να εγκλωβιστείς.

Φτάξανε τα όνειρα που τους συνέφεραν,

βλέπεις ανίκανο πάντα σε θελαν προς αυτά που προσδοκείς να κινηθείς.

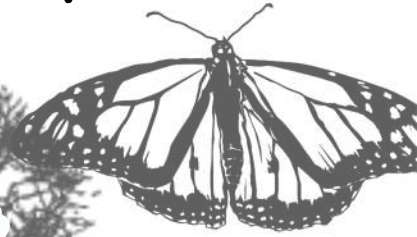
Φτάξανε τα όνειρα που τους συνέφεραν, κάπου στο ψέμα τους για να χαθείς

μάτια φαντάσματα να ακολουθείς.

Τα ψέματα τελειώσανε μαζί με την περίοδο της ανοχής

Μπήκαμε στην εποχή της απαγκίστρωσις,

σε μια εποχή αιτούσας ενσυνείδητης συλλογικής αντίδρασις.

Female HipHop Artist <http://www.febcity.gr/>

Febcity

Ήταν ένα πρωινό Μάρτις του 1997.
Προχωρώντας σ'ένα στενό στα
Εξάρχεια και ενώ σκεπτόμουν πόσο
λαμπερός είναι ο ήλιος, ο ίδιος για
όλες τις χώρες και όλους τους
ανθρώπους, τα μάτια μου κόλλησαν
σαν μαγνήτες σε μια αφίσα. Και να
που πήρα την απάντηση σ'αυτά τα
λίγα και απλά λόγια...

Γνωρίζω πόρτες, αγρουτήματα,
λόγους, ποτάγια και βράχους
Ζέρω πως ο φθινοπωρινός ήλιος
το δειγνύει φωτίζει ηχη ηρευρά
κάνω τον αγρό στους γόγους,
Αλλά τι νόημα έχει να γνωρίζω
καθίς δύτορα σε όσα αυτά;
στα τους δίνει ότογα και να
οφαφατά να τ' αγαπάει σταγ
ή' ότογα πάγχι να ισχνύει;

23/5/97

Δεν θα μας τρελάνετε εσείς!

Υπόθεση proton bank

Ο Λαυρεντιάδης έδωσε δάνεια απο την τραπεζά του σε εταιρίες του και σε κατι άλλα καλόπαιδα..Πόσα έδωσε?? 700 εκ. ευρω!! Μιλάμε για τεράστια φάμπρικα.. Αλλά δεν τελειώνει εδώ το κόλπο.. Σώθηκε μετά η τράπεζα, απο την δόση του ΔΝΤ.. Και μετά βγήκε το πόρισμα του δικαστή για απάτη..Του δώσαμε δηλαδή και ρέστα να έχει να πορευεται το παιδί!

Πόσο μαλάκας νιώθεις τώρα που κλαίς για τις καμμένες τράπεζες...

Α και να μην ξεχάσω.. Η επικουρικές συντάξεις κόπηκαν για 300 εκ που δεν βγήκανε στην σουμα του νέου μνημονιού..

Η προσωπική περιουσία του Λαυρεντιάδη είναι 800 εκ ευρω και βάλε...Καλή σας νύχτα!!

Κουβέλη είσαι τρέλα με την πράσινη φανέλα

Ο μπάριμπα Φώτης μαζώνει όλα τα παλαιά στελέχη του Πασόκ, και ειδικά της εποχής Σημίτη για να φτιάξει μια νέα κεντροαριστερή παράταξη του μέλλοντος.

Τελικά τα καλύτερα τρολαρίσματα τα κάνει η πραγματικότητα.

Να χαρώ εγω αριστερούς!!

Για κάτσε ρε φίλε αυτοί δεν ήταν σε εκείνο το κόλπο με το χρηματιστήριο, και τα ομόλογα και κατι άλλα ωραία.. Αύτοι δεν μας έβαλαν στο ευρώ με ψεύτικα στοιχεία??

Συγγνωμή που έχουμε μνήμη κυριε Φώτη μου. Δεν θα πάρουμε!

**ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ
ΑΡΙΣΤΕΡΑ**

Χωριό που φαίνεται κολαούζο δεν θέλει

Έλα όμως που θέλει.. Ο Καμμένος μπαίνει στην Κολυμβήθρα του Σιλβάμ δηλαδή τις εκλογές, και πέρνει μαζί του τον έτερο καμμένο απο τα drugs της AGB, Τράγκα. Αφου το κεντρικό μαγαζί της δεξιάς παει για φούντο, ανοίγουμε παραρτήματα για να σώσουμε το τομάρι μας. Τα παιδιά της δεξιάς σε νέες περιπέτειες. Κακό βόλι και κακό ψόφο!!

“..ΚΑΛΥΤΕΡΑ
ΠΑΤΑΤΕΣ ΑΚΥΒΕΣ,
ΠΑΡΑ ΠΑΤΑΤΕΣ
ΡΕΦΟΡΜΙΣΤΙΚΕΣ!!”
Β. Η. ΛΕΠΗ

Κίνημα της πατάτας του λαδίου και του αρνιού!!

Απο την παραγωγή στην κατανάλωση λοιπόν. Το πιο λογικό δηλαδή έγινε κίνημα. Όταν έχεις αποκοπεί τόσο πολύ απο την εργατική σου συνείδηση όλα σου φέρονται καινούργια. Δέν πειράζει όμως..κάλλιο αργα παρά ποτέ. Αμα το σκήνικο που στήνεται περάσει και σε πιο ριζοσπαστικές πρακτικές, θα είναι μια χαρά...Είδωμεν..

ΠΡΟΣΟΧΗ ΔΙΑΚΟΠΗ ΣΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΑ ΜΑΣ..

Το ΚΚΕ καταδικάζει αυτές τις πρακτικές, και την αυτοργάνωση των παραγωγών. Είναι προβοκάτσια!!Μπλα, μπλα μπλα Σταλιν, μπλα μπλου γκουλαγκ...

Επεισόδια σε πορείες σε Ιταλία,Ισπανιά!!

Γυαλιά καρφιά τα έκαναν φοιτητές και εργάτες σε Ιταλία και Ισπανία, σε πορείες για την κρίση και την περικοπή δαπανών σε υγεία και παιδεία. Πυρπόλησαν αυτοκίνητα και απαλλοτρίωσαν μαγαζιά. Εκαψαν τραπέζες και δημοτικά κτηρια, μερικά απο αυτα ηταν μεγαλης αρχιτεκτονικής και ιστορικής αξιας.

Φήμες οτι Ισπανοί και Ιταλοί καθεστωτικοί έκαναν πορεία με κερία και μανουάλια εξω απο τα καμμένα ελέγχονται ως ανακριβείς. Έλληνες αγανακτισμένοι, μαζί με atenistas έστειλαν μνημα συμπαράστασης στον Καλατράβα!

Βίαιος στην πολιτεία

Απο πρόεδρος της ΕΦΕΕ, κομματικό στέλεχος. Απο στέλεχος, βουλευτής, μετα υπουργός Ναυτιλίας -εκείνο το Σάμινα που είναι?- , και μετά προστασίας του πολίτη. Και τωρα αρχηγός του ΠΑΣΟΚ???

Μακράν η καλύτερη υποψηφιότητα. Θα μας φλομώνει στο ψέμα, θα μας πνίξει και θα μας βαράει. Τεφαρίκι πραγμα, ελα να πάρεις κυρια Λαγκαρτ μου. Δοκίμασε και ας μην πάρεις κύριε Σόιμπλε!! Σε δηλωσή του είπε..”Ειμαι το ατομο που θα φερει την ενοτητα, εκπροσωπω την αριστερη βαση...”

Στράφι πάει η καμπάνια του ΚΚΕ κατά των ναρκωτικών. Ο Χρήστος δεν ειναι καλά...Τελευταία στιγμή άφησε το Μπένι να αναλάβει..Κρίμα..

Τα SOPA / PIPA ως Απόπειρα για την Επβολή Παγκόσμιας Λογικρισίας στο Διαδίκτυο & οι Κοινωνικές Αντιστάσεις

Σε κάθε ένα από τα δύο νομοθετικά σώματα (κογκρέσο/ γερουσία) των ΗΠΑ έχουν σχεδόν ταυτόχρονα εισαχθεί προς ψήφιση δύο διαφορετικά νομοσχέδια, που θέτουν σε σοβαρό κίνδυνο τα ψηφιακά μας δικαιώματα σε παγκόσμιο επίπεδο. Αν τελικά οποιοδήποτε από τα νομοσχέδια αυτά ψηφιστεί, θα συσταθεί με βάση αυτό ένας πανίσχυρος μηχανισμός διαδικτυακής λογικρισίας, οι επιπτώσεις του οποίου θα επεκταθούν πέρα από τα σύνορα των ΗΠΑ και θα αλλάξουν για πάντα το διαδίκτυο όπως το ξέρουμε. Η εισαγωγή των νομοσχεδίων προς ψήφιση έχει ξεσηκώσει θύελλα κοινωνικών αντιδράσεων τόσο στο διαδίκτυο όσο και στην Αμερικάνικη κοινωνία, ενώνοντας ένα ευρύ μέτωπο κινημάτων, φορέων και οργανώσεων καθώς εταιρειών - κολοσσών.

SOPA / PIPA ή μάλλον «Σώπα(σε)»

Το SOPA (Stop Online Piracy Act), το πρώτο και πιο επικίνδυνο από τα δύο νομοσχέδια, το οποίο εισήχθη στις 26 Οκτωβρίου από μία μικτή επιτροπή Δημοκρατικών - Ρεπουμπλικανών βουλευτών και αναμένεται να ψηφιστεί στις 15 Δεκέμβρη, προβλέπει την εγκαθίδρυση μίας μαύρης λίστας ιστοσελίδων, η πρόσβαση στις οποίες θα αποκόπτεται για οποιονδήποτε παραμένει στις ΗΠΑ. Σύμφωνα με τις διατάξεις του νομοσχεδίου οποιοσδήποτε κάτοχος πνευματικών δικαιωμάτων θα μπορεί με μία απλή εισαγγελική παραγγελία να υποχρεώνει όλους τους τηλεπικοινωνιακούς παρόχους της χώρας να διακόπτουν εντελώς την πρόσβαση σε ιστοσελίδες, που υποστηρίζεται ότι εμπλέκονται με παραβίαση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, αλλά και καταχωρητές ονομάτων χώρου, παρόχους φιλοξενίας και άλλων υπηρεσιών προς αυτές να διακόπτουν κάθε συνεργασία. Τυχόν ψήφιση του παραπάνω νομοσχεδίου θα αποτελέσει άλλο ένα λιθαράκι στον νομικό επεκτατισμό των ΗΠΑ, καθώς θα καθιστά δίχως την δυνατότητα προηγούμενης δικαστικής προστασίας μη προσβάσιμες σε όλες τις ΗΠΑ ιστοσελίδες, που έχουν καταχωρηθεί ή/και φιλοξενούνται αλλού στον κόσμο. Η δε λογικρισία, που επιφέρει η ψήφισή του, θα συγκρίνεται τόσο τεχνικά όσο και ποιοτικά με το ψηφιακό «Σινικό Τείχος» της Κίνας. Παρόμοιου χαρακτήρα προβλέψεις έχει και το PIPA (Protect IP), νομοσχέδιο που βρίσκεται στα τελευταία στάδια ψήφισής του στην Γερουσία.

Οι Επιπτώσεις

Τα προτεινόμενα νομοσχέδια αποτελούν στροφή σε παγκόσμιο επίπεδο αναφορικά με το μέγεθος περιστολής των ψηφιακών μας δικαιωμάτων. Η δημιουργία μαύρης λίστας ιστοσελίδων και διαδικτυακών τόπων, που καταγγέλλεται ότι παραβιάζουν το δικαίω της πνευματικής ιδιοκτησίας, η εισαγωγή σε αυτή δίχως την πρότερη έκδοση απόφασης δικαστηρίου και η ταχεία διακοπή πρόσβασης, το βάρος σε έξοδα και ενέργειες για την επαναφορά της οποίας θα πέφτει στον πλέον εγγεγραμμένο στη λίστα αυτή, αποτελούν πρωτοφανείς επεμβάσεις στον κυβερνοχώρο, που πλήττουν με απαράδεκτο τρόπο θεμελιώδη δικαιώματα και εγκαθιδρύουν ένα καθεστώς γενικευμένης καταστολής. Η ραγδαία επέκταση των ιδιωτικών δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας τα τελευταία χρόνια αλλά και η ουσιαστική ασυμβατότητά τους με τα ψηφιακά περιβάλλοντα θα οδηγήσει στη επέκταση της χρήσης ενός τέτοιου μηχανισμού λογικρισίας και για άλλους σκοπούς, όπως για την περιστολή της ελευθερίας έκφρασης και για τον αθέμιτο εμπορικό ανταγωνισμό. Θα αυξήσει δε υπέρμετρα την ευθύνη και τα έξοδα λειτουργίας των μεσαζόντων του διαδικτύου, οδηγώντας σταδιακά σε μία υπέρμετρη εμπορευματοποίηση του κυβερνοχώρου. Αν μάλιστα τέτοια νομοσχέδια ψηφιστούν στις ΗΠΑ, οι οποίες αποτελούν παραδοσιακά τη χώρα με τον κομβικό ρόλο στο διαδίκτυο, η ψήφιση πανομοιότυπων νόμων σε όλο τον κόσμο θα είναι απλώς θέμα χρόνου.

Οι Κοινωνικές Αντιστάσεις

Ενάντια στην αδιανόπη επίθεση καταστολής του κράτους των ΗΠΑ και των ισχυρών κατόχων πνευματικής ιδιοκτησίας έχει συγκροτηθεί ένα ευρύτατο κοινωνικό κίνημα, που απλώνεται σε όλες τις ηλικίες και τα κοινωνικά στρώματα. Κατά την πρώτη ημέρα συζήτησης του SOPA στο Κογκρέσο, η οποία είχε ανακηρυχθεί ως ημέρα Αμερικανικής λογοκρισίας, εστάλησαν ένα εκατομμύριο emails διαμαρτυρίας, συλλέχθηκαν 250.000 υπογραφές και έγιναν 88.000 τηλεφώνια διαμαρτυρίας, ενώ συμμετείχαν περισσότερες από 6.000 ιστοσελίδες. Συνασπισμοί από δεκάδες από τις μεγαλύτερες οργανώσεις υπεράσπισης δικαιωμάτων έχουν ενωθεί στον αγώνα ανατροπής του νομοσχεδίου. Ακόμη όμως και επιχειρηματικοί κολοσσοί των νέων τεχνολογιών, όπως οι Google, Yahoo, Facebook, Twitter, έχουν εκδηλώσει με θετικές ενέργειες την αντίθεσή τους.

Η κατάσταση στην Ευρώπη δεν είναι πολύ καλύτερη. Ήδη σε Γαλλία και Ηνωμένο Βασίλειο δρακόντιες νομοθεσίες υποχρεώνουν τηλεπικοινωνιακούς παρόχους να μην παρέχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο για έναν χρόνο σε χρήστες, που καταγγέλλονται ότι παραβιάζουν το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει επισήμως ταχθεί υπέρ της ACTA, μίας υπό διαβούλευση διακρατικής σύμβασης, η οποία θα εγκαθιδρύει παγκόσμιο έλεγχο στο διαδίκτυο. Τέτοιες ωμές παρεμβάσεις δεν τρώνε πλέον ούτε τα προσχήματα τήρησης της δημοκρατικής νομιμότητας. Είναι στο χέρι όλων μας να αλλάξουμε τα πράγματα με δημιουργία μαχητικών και ορζόντιων κινήματων και εδώ, στη χώρα μας σε συντονισμό με το παγκόσμιο κίνημα για την υπεράσπιση και διεύρυνση των ψηφιακών δικαιωμάτων.

απο dn.gr

Τι είναι το ACTA που απειλεί την ελευθερία μας στο διαδίκτυο;

Η υπογραφή του ACTA αποτελεί μια σοβαρή απειλή για την ελευθερία μας στο διαδίκτυο.

Όπως φαίνεται, μπορεί οι ΗΠΑ να απέσυραν προσωρινά τα νομοσχέδια SOPA και PIPA, όμως όπως όλα δείχνουν οι διαδικασίες για την λογοκρισία στο διαδίκτυο συνεχίζουν...

Και η Ελλάδα δεν αποτελεί τελικά εξαίρεση, καθώς η χώρα μας βρίσκεται ανάμεσα στα 22 κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης που υπέγραψαν εχθές στο Τόκυο τη συμφωνία κατά της πειρατείας ACTA (Anti-Counterfeiting Trade Agreement).

Το χειρότερο είναι ότι η υπογραφή έγινε σχεδόν στα 'κρυφά', καθώς δεν υπήρξαν διαπραγματεύσεις μέσω δημόσιας διαβούλευσης.

Θυμίζουμε ότι το ACTA είναι μία διεθνής συμφωνία που επιδιώκει να δημιουργήσει δεσνή πρότυπα στα ζητήματα που αφορούν τους τρόπους προστασίας και επιβολής των πνευματικών δικαιωμάτων.

Επεξήγηση

Το Διαδίκτυο είναι μια από τις πιο εύρωστες και αναπτυσσόμενες βιομηχανίες των Ηνωμένων Πολιτειών. Επιτρέπει την ελεύθερη και ανοιχτή επικοινωνία μεταξύ δισεκατομμυρίων ανθρώπων, και έχει αποτελέσει τη ραχοκοκαλιά για διαμαρτυρίες σε όλο τον κόσμο. Αλλά ένα νέο νομοσχέδιο προτείνει να δώσουμε τη δύναμη να λογοκρίνει το Διαδίκτυο στη βιομηχανία του ψυχαγωγίας. Ονομάζεται PROTECT IP, (ΠΡΟΤΕΚΤ ΑΙ ΠΙ) και λειτουργεί ως εξής. Ιδιωτικές εταιρείες επιθυμούν τη δυνατότητα να κλείσουν μη εξουσιοδοτημένους ιστότοπους ή ιστοσελίδες (sites) . από όπου οι άνθρωποι κατεβάζουν ταινίες, τηλεοπτικές εκπομπές και μουσική. Δεδομένου ότι οι περισσότερες από αυτές τις ιστοσελίδες είναι εκτός δικαιοδοσίας των ΗΠΑ, το PROTECT IP χρησιμοποιεί διαφορετικές τακτικές εντός των αμερικανικών συνόρων. Πρώτον, δίνει στην κυβέρνηση τη δύναμη να αναγκάζει τους παρόχους internet των ΗΠΑ να μπλοκάρουν την πρόσβαση σε ιστότοπους που παραβιάζουν αυτό το νόμο. Μπορούν επίσης να μπνύσουν μηχανές αναζήτησης, καταλόγους, ή ακόμα και blogs και φόρουμ που έχουν έδρα στις ΗΠΑ, ώστε να αφαιρέσουν συνδέσμους προς τέτοιες ιστοσελίδες.

Δεύτερον, το PROTECT IP δίνει σε εταιρείες και την κυβέρνηση την ικανότητα να κόβει το εισόδημα στις ιστοσελίδες που παραβιάζουν αυτό το νόμο αναγκάζοντας όσους διαφημιστές και υπηρεσίες πληρωμών έχουν έδρα στις ΗΠΑ να ακυρώσουν αυτούς τους λογαριασμούς. Με λίγα λόγια, αυτό θα προσπαθήσει να κάνει το PROTECT IP. Αλλά, κατά πάσα πιθανότητα, θα κάνει κάτι εντελώς διαφορετικό. Καταρχήν, δεν θα σταματήσει όσους κατεβάζουν υλικό (ταινίες, μουσική κλπ). Θα εξακολουθείς να έχεις πρόσβαση σε μία μπλοκαρισμένη ιστοσελίδα εισάγωντας τη διεύθυνση IP της αντί για το όνομά της. Αυτό που θα κάνει το PROTECT IP είναι να ακρωτηριάσει νέα επιχειρηματικά ξεκινήματα επειδή επι πλέον, επιτρέπει σε εταιρείες να μπνύσουν οποιαδήποτε ιστοσελίδα αισθάνονται ότι δεν κάνει το φιλτράρισμα τους αρκετά καλά. Αυτές οι αγωγές θα μπορούσαν να χρεοκοπήσουν εύκολα νέες μηχανές αναζήτησης και ιστοσελίδες κοινωνικών μέσων δικτύωσης. Και η διατύπωση του PROTECT IP είναι αρκετά ασαφής ώστε σημαντικοί ιστότοποι κοινωνικών μέσων δικτύωσης να γίνουν στόχοι. Πολλές πρωτοπόρες ιστοσελίδες θα μπορούσαν να μοιάζουν με παραδείσους πειρατείας στο λάθος δικαστή: Tumblr, SoundCloud, και το αρχικό YouTube. Όπου οι άνθρωποι εκφράζονται, κάνουν τέχνη, αναμεταδίδουν ειδήσεις ή οργανώνουν διαδηλώσεις, υπάρχει άφθονο τηλεοπτικό υλικό, αποσπάσματα ταινιών και μουσική με πνευματικά δικαιώματα αναμειγμένα στο περιεχόμενο. Και ακόμα κι αν εμπιστεύεστε την κυβέρνηση των ΗΠΑ να μην κάνει κατάχρηση της νέας της εξουσίας ώστε να λογοκρίνει το διαδίκτυο, τι γίνεται με τις χώρες που θα ακολουθήσουν το δρόμο μας περνώντας παρόμοιους νόμους; Οι άνθρωποι σε όλο τον κόσμο θα έχουν πλέον πολύ διαφορετικά Διαδίκτυα και οι αδιότακτες κυβερνήσεις θα έχουν ισχυρά εργαλεία για να παρεμποδίζουν την ελεύθερη έκφραση.

Αλλά, ίσως το πιο επικίνδυνο είναι, το PROTECT IP θα αναμιχθεί με την εσωτερική λειτουργία του Δικτύου. Οι ειδικοί πιστεύουν ότι τα παιχνίδια με το μπνύσιμο των ιστότοπων θα έχουν ως αποτέλεσμα λιγότερη ασφάλεια και λιγότερη σταθερότητα. Εν ολίγοις, το PROTECT IP δε θα σταματήσει την πειρατεία, αλλά θα εισάγει τεράστιες δυνατότητες για λογοκρισία και κατάχρηση, κάνοντας παράλληλα τον Παγκόσμιο Ιστό λιγότερο ασφαλή και λιγότερο αξιόπιστο. Μιλάμε για το Διαδίκτυο. Είναι ένα ζωντανό και ζωντανό μέσο και η κυβέρνησή της Αμερικής παρεμβαίνει στη βασική δομή του ώστε οι άνθρωποι, ίσως να αγοράσουν περισσότερες ταινίες του Hollywood. Αλλά οι ταινίες του Χόλυγουντ δεν εκλέγουν υποψήφιους από τη λαϊκή βάση, δεν ανατρέπουν διεφθαρμένα καθεστώτα, και ολόκληρη η βιομηχανία του θεάματος δεν συμβάλλει και πολύ στην οικονομία μας. Το Διαδίκτυο κάνει όλα αυτά και ακόμα περισσότερα.

Οι εταιρείες έχουν ήδη εργαλεία για την καταπολέμηση της πειρατείας. Έχουν τη δύναμη να αφαιρέσουν συγκεκριμένο περιεχόμενο, να μπνύουν εταιρείες λογισμικού reseller μέχρι να τις εξαφανίσουν και να μπνύουν δημοσιογράφους μόνο και μόνο επειδή μίλησαν για το πώς να αντιγράψετε ένα DVD. Έχουν ιστορικό στην επέκταση και κατάχρηση εξουσίας. Προσπάθησαν να κατεβάσουν το βίντεο ενός μωρού από το YouTube μόνο και μόνο για τη μουσική που έπαιζε στο παρασκήνιο. Έχουν χρησιμοποιήσει νομικές κυρώσεις που γράφτηκαν για μεγάλης κλίμακας εμπορική πειρατεία, για να κυνηγήσουν οικογένειες και παιδιά. Έκαναν αγωγές για να απαγορευτούν ακόμα και τα VCR και τα πρώτα MP3 players. Το ερώτημα λοιπόν είναι πόσο μακριά θα το πάνε όλο αυτό; Η απάντηση σε αυτό το σημείο είναι πια προφανής. Όσο μακριά εμείς τους επιτρέψουμε. Από τη στιγμή που κάναμε αυτό το κείμενο, το PROTECT IP έχει γίνει πολύ χειρότερο και έχει συσταθεί για γρήγορη έγκριση. Τώρα πια, η κυβέρνηση και οι εταιρείες θα μπορούν να μπλοκάρουν οποιοδήποτε site, ξένο ή εγχώριο, ακόμα και για έναν μόνο σύνδεσμο που να παραβιάζει το συγκεκριμένο νόμο. Ιστοσελίδες όπως το YouTube, το Twitter και το Facebook θα πρέπει να λογοκρίνουν τους χρήστες τους ή να κλείνουν εφόσον είναι υπεύθυνες για ότι ανεβάζουν οι χρήστες τους. Και οι απλοί χρήστες θα μπορούν να πάνε φυλακή για 5 χρόνια αν δημοσιεύσουν οποιοδήποτε υλικό με πνευματικά δικαιώματα ακόμη και αν τραγουδήσουν απλά ένα ποπ τραγούδι.

ΜΑΤΑ ΜΑΤΑ

Όταν οι μπάτσοι σκοτώσουν τα παιδιά σας τότε θα βγείτε από τα κλουβιά σας.